

BRANKA JAGIĆ (Pešчено / Konjščina, 15. 12. 1945. – Zagreb,
28. 07. 2015.)

Osnovnu i Srednju ekonomsku školu završila je u Zaboku, a studirala na Ekonomskom fakultetu u Zagrebu. Živjela je i stvarala u Velikoj Gorici. Prvim pjesmama, i na kajkavštini, javlja se 1970. u časopisu *Hrvatsko zagorje* (u tadašnjoj nakladi Matice hrvatske Krapina), te obnovljeno u istom časopisu (u izdanju *Kajkavijane*) od 1999.

Pjesme su joj objavljivane u više zbornika, zbirki, povremenih izdanja: u zbornicima Društva pisaca /kasnije Udruge umjetnika *August Šenoa*, iz Zagreba; zbirkama *Sto hrvatskih pisaca* 1991. i 1992. godine (MH Zaprešić); u *Hrvatskom kajkavskom kalendaru* (MH Čakovec) 1993. – 2006.; u knjizi *Zamagljena obzorja duše* (autora Krešimira Bulića, župnika iz Hrvatske Kostajnice, sa suradnicima); u *Zrinskom zborniku* br. 2/1997. (Biblioteka Društva prijatelja Zrina iz Hrvatske Kostajnice); u Zborniku pjesama *Kaj u Kustošiji* od 1998. do 2005.; u zbirkama Recitala suvremenoga kajkavskoga pjesništva u Sv. Ivanu Zelini (od 1999.), Susreta riječi u Bedekovčini, Recitala *Josip Ozimec* u Mariji Bistrici, te recitala *Senje i meteori* u Varaždinu; *Hrvatskozagorskom književnom zborniku*, nakladnika Hrvatskozagorskog književnog društva Klanjec...

Povremeno je, od 1994. objavljivala u *Društvenim obavijestima* iz Züricha, glasilu Hrvatske kulturne zajednice Kolektivnog člana MH, te od 1995. u *Zovu Srijema*, zagrebačkom časopisu prognanih Hrvata iz Vojvodine.



Branka Jagić (15.12. 1945. – 28. 07. 2015.)

Svojom poezijom surađivala je u časopisima *Zrin* (Društvo prijatelja Zrina, od prvog broja tiskanog u rujnu 1992.), u *Hrvatskom sjeveru*, od 1999. (MH Čakovec), u *Glasi koncila, Velikogoričkom listu*, u glasilu *Luč* (MH Velika Gorica), časopisu *Kaj* (*Kajkavsko spravišće*, Zagreb); u *Republici* br. 9/2005. i 11/2010., u *Vijencu* br. 94/9.4.2009., u *Poeziji* br. 1-2/ 6. 2008., 4-5/ 12. 2009. i 1-2/2010., te na Hrvatskom radiju u Zagrebu.

Od 2001. godine sudjeluje na Haiku danu *D. Ivančan* u Krapini, od 2002. na *Susretima zagorskih pjesnika*, od 2003. u *Tjednu kajkavske kulture*, na Recitalu poezije u Krapini. Uglazbljene su joj i izvedene na *Svečanostima / festivalu kajkavske popevke* u Krapini pjesme: *Teci riječ domaća, Idu babe od zornice...*

Objavljena kratka proza: u *Kaju* (u sklopu natječaja za kratku kajkavsku prozu) - broj 6/2001., 1-2/2008., 3/2008., 6/2009., 4/2010., 4-5/2012. i 1-2/2014.; u *Hrvatskom zagorju* br. 2/2003., 1-2/2007., 3-4/2008. i 3-4/2009.

Objavila je samostalne zbirke pjesama: *Napušteni dvorac* (Zagreb, 1990.), *Ubijaju mi Hrvatsku* (Zagreb, 1993.), *Ravnica u srcu* (Zagreb, 1996.), *Traganja oko šutnje* (Zagreb, 1996.), *Piesek cajtof* (Konjščina, 1999.) i *Stien naravnosti* (Konjščina, 2006.).

U pripremi: *Kinč i križi, Alo, micmic Micekovec, Odzibane skrite, Ajngelek, mačkurek i žirondinci*.

Likovnim izrazom, tapiserijama, sudjelovala je na dvadesetak zajedničkih i desetak samostalnih izložaba. (*Zapisano prema autoričinoj bilješci o piscu – op. ur.*)

Branka Jagić suvremeno je i trajno ime hrvatske (kajkavske) književnosti, poštovana – po prepoznatljivoj ljudskoj inerciji, nedovoljno za života - pak se čovjek, izgleda, mora malo udaljiti, čak i otići kako bismo ga vidjeli među sobom! Branka je izuzetna i izvorna, duboko ukorijenjena u svom kajkavskom govoru i s vrhunskim stilskim dosezima, filozofijom o sveopćoj zagubljenosti, iskorjenjivosti te nevidljivim i neumoljivim istinama Svijeta.

U časopisu *Kaj* surađuje od 2001. objavivši, uz poeziju, do nedavno, skoro cijelu knjigu kratke kajkavske proze... Naslovi najboljih joj i nagrađivanih recitalnih pjesama (*Se sou cajtovi kotači, Najti svoju goru, Stijen naravnosti, Pijesak cajtof, Čovek dragi...*) za nas, poštovatelje i sljedbenike njenih stihova, dobivaju novu, mudrosnu i humanu dimenziju. Pozivaju nas na iskonsku dobrotu, sve poželjniju ljudsku skrušenost *z ove strani naše vezdašnjice šteru jošče kakti (mali) ljudi mej suobu preputiti moreme*. Sućutnom riječju književnika Ivana Kutnjaka iskazano: "... a nama, kajkavcima, ostaje nada da će u nekoj doglednoj budućnosti stasati neka nova, podjednako darovita, raskošna kajkavska pjesnikinja kao što je to bila Branka". (*Uredništvo*)